

Đề bài

Đóng vai người khách qua đường để kể lại truyện

TREO BIỂN

và cho biết suy nghĩ của em đối với mỗi lần chủ cửa hiệu thay biển. Em rút ra bài học gì từ câu chuyện ấy?

Bài làm

Tuần trước, ta đi qua ngã ba đầu phố thấy một cửa hàng bán cá đề biển: “Ở đây có bán cá tươi”. Nghe đến “cá tươi” ta vui mừng bước vào định mua một ít. Đang chờ người bán hàng gói cá thì ta nghe thấy một người khách cười nói:

– Nhà ông này có bán cá ươn hay sao mà biển phải đề là “cá tươi”?!

Không hiểu có phải chủ hàng nghe thấy câu nói ấy hay không mà hôm sau, đi qua, ta đã thấy chữ “tươi” bị bỏ mất. Biển hiện chỉ còn: “Ở đây có bán cá!” Ta thấy rất thú vị bèn lân la đến gần quầy hàng định bụng hỏi chuyện ông chủ. Lúc ấy, có người đi qua lại bảo:

– Chẳng bán cá ở đây thì bán cá ở đâu!

Người chủ lập tức hạ biển, bớt chữ. Thế là cái biển chỉ còn ba chữ: “Có bán cá”. Ta định góp ý với ông chủ nhưng thấy tình hình ấy thì không nén được cười thăm trong bụng. Được rồi! Cứ chờ xem số phận cái biển sẽ ra sao!

Ít ngày sau ta lại qua đó. Thật kinh ngạc! Cái biển chỉ còn một chữ: “Cá”. Nghe người qua đường kể thì hóa ra, có một người khách đến mua hàng, ông ta đã nói với chủ hàng rằng:

– Bày cá ra chẳng để bán thì để làm gì mà còn phải viết “có bán”?

Vậy là ông chủ lại hạ biển, bớt chữ! Tôi bật cười, cố tình nói một câu rõ to để trêu đùa ông chủ quán ba phải này:

– Chưa đến đầu phố đã ngửi thấy mùi tanh, đến gần thì thấy cá. Vậy phải để biển làm gì!

Nói rồi, ta chờ phản ứng của ông chủ quán. Quả nhiên, lựa lúc vắng khách, ông ta cho hạ rồi cất cái biển đi luôn!

Ông chủ hàng cá thật là người thụ động, ba phải – “con tám cũng ừ, con tư cũng gật”. Treo biển lên để quảng cáo là một công việc rất có ý nghĩa nhưng chính ông ta cũng không nhận thức được ý nghĩa đó, không có chủ kiến của mình, rốt cuộc treo lên rồi lại cất đi chỉ vì những ý kiến vô thưởng vô phạt. Việc làm khi đó vừa tốn công, phí sức lại vừa đáng chê cười.

Từ việc làm kì quặc của người bán hàng này, tôi hiểu rằng khi làm việc gì cũng phải suy nghĩ trước sau. Cũng có thể lắng nghe góp ý của người khác nhưng phải cẩn trọng suy xét đúng sai, phải có chủ kiến khi làm việc kéo phí công vô ích mà lại mang tiếng “Đẻo cày giữa đường”, bị thiên hạ cười chê mà vẫn không mang lại kết quả việc làm như mong muốn.